

§8 FUNKCE VÍCE PROMĚNNÝCH

8.1 Prostor \mathbb{R}^d

Bud' $d \in \mathbb{N}$, $d \geq 2$. Prostorem \mathbb{R}^d rozumíme všechny možné d -tice reálných čísel, tzn.

$$\mathbb{R}^d := \{ (x_1, \dots, x_d); x_i \in \mathbb{R} \text{ pro } i=1, 2, \dots, d \}.$$

Prvky \mathbb{R}^d se bud' značí tučně \mathbf{x} , nebo se súprou \vec{x} , nebo s vlnovkou \underline{x} , nebo se píšě $x = (x_1, \dots, x_d) \in \mathbb{R}^d$ či $x = (x_1, \dots, x_d) \in \mathbb{R}^d$.

Víme z LA, že \mathbb{R}^d je vektorový prostor nad tělesem \mathbb{R} ,

kde $\mathbf{x} + \mathbf{y} \stackrel{\text{df}}{=} (x_1 + y_1, \dots, x_d + y_d)$ pro $\forall x, y \in \mathbb{R}^d$

$\lambda \mathbf{x} \stackrel{\text{df}}{=} (\lambda x_1, \dots, \lambda x_d)$ $x = (x_1, \dots, x_d)$
 $y = (y_1, \dots, y_d)$

Tak $(\mathbb{R}^d, +)$ je Abelova grupa s nulovým prvkem $\vec{0} = (0, 0, \dots, 0)$.

Na rozdíl od \mathbb{R} a \mathbb{C} , na \mathbb{R}^d není definován součin, který by z \mathbb{R}^d vytvořil těleso.

"Jistým" obecněním součinu na \mathbb{R} je skalární součin $\vec{x} \cdot \vec{y}$, který však $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$ nepřivádí prvek z \mathbb{R}^d , ale číslo.

Def. Bud' $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$, pak $\sum_{i=1}^d x_i y_i$ se nazývá skalární součin $\vec{x} \cdot \vec{y}$.

Píšeme $\vec{x} \cdot \vec{y} = \sum_{i=1}^d x_i y_i \stackrel{\text{Einsteinova sumační konvence}}{=} x_i y_i$ či $(\vec{x} | \vec{y}) = \sum_{i=1}^d x_i y_i$

Věta 8.1 (Vlastnosti skalárního součinu) Platí:

(S1) Pro každé \vec{x}_1, \vec{x}_2 a $\vec{y} \in \mathbb{R}^d$ a pro každé $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$:

$$(\alpha \vec{x}_1 + \beta \vec{x}_2 | \vec{y}) = \alpha (\vec{x}_1 | \vec{y}) + \beta (\vec{x}_2 | \vec{y})$$

LINEARITA

(S2) Pro každé $\vec{x}_1, \vec{x}_2 \in \mathbb{R}^d$:

$$(\vec{x}_1 | \vec{x}_2) = (\vec{x}_2 | \vec{x}_1)$$

SYMETRIE

(S3) Pro každé $\vec{x} \in \mathbb{R}^d$: $(\vec{x} | \vec{x}) \geq 0$

$$\text{a } (\vec{x} | \vec{x}) = 0 \Leftrightarrow \vec{x} = \vec{0}$$

(D4) plyne přímo z definice.

Definujeme zobrazení $|\cdot|_E: \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}_0^+$ předpisem

$$|\vec{x}|_E = \sqrt{(\vec{x}, \vec{x})} = \sqrt{\vec{x} \cdot \vec{x}} = \left(\sum_{i=1}^d x_i^2 \right)^{1/2}$$

Euklidovská

norma
indukovaná
skalárním
součinem

Platí:

Věta 8.2 ($|\cdot|_E$ splňuje vlastnosti normy) Platí:

(N1) $|\vec{x}|_E \geq 0$ pro $\forall \vec{x} \in \mathbb{R}^d$ a $|\vec{x}|_E = 0 \Leftrightarrow \vec{x} = \vec{0}$ NEZÁPORNOST NORMY

(N2) Pro libovolné $\lambda \in \mathbb{R}$ a $\vec{x} \in \mathbb{R}^d$: $|\lambda \vec{x}|_E = |\lambda| |\vec{x}|_E$ 1-HOMO-GENITA

(N3) Pro každé $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$: $|\vec{x} + \vec{y}|_E \leq |\vec{x}|_E + |\vec{y}|_E$ Δ-NEROVNOST

Také platí Cauchy-Schwarzova nerovnost:

(C-S) Pro každé $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$: $|(\vec{x}, \vec{y})| \leq |\vec{x}|_E |\vec{y}|_E$
přičemž rovnost nastane právě když \vec{x} a \vec{y} jsou \perp .

lineární
závislé

(Dě) • (N1) a (N2) plyne z definice (\vec{x}, \vec{y}) a (S3).

• **Ad (C-S)** • Je-li $\vec{y} = \vec{0}$, pak $(\vec{x}, \vec{0}) = (\vec{x}, \vec{0} + \vec{0}) = (\vec{x}, \vec{0}) + (\vec{x}, \vec{0})$
a tedy $(\vec{x}, \vec{0}) = 0$.

Tedy (C-S) platí pro $\vec{y} = \vec{0}$.

• Je-li $\vec{y} \neq \vec{0}$, pak $|\vec{y}|_E \neq 0$ a máme pro $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$ libovolné:

(*) $0 \leq (\vec{x} + t\vec{y}, \vec{x} + t\vec{y}) = |\vec{x}|_E^2 + 2t(\vec{x}, \vec{y}) + t^2|\vec{y}|_E^2 = f(t)$

$f'(t) = 0 \Leftrightarrow t = -\frac{(\vec{x}, \vec{y})}{|\vec{y}|_E^2}$ a pro toto t dostáváme z (*):

$$0 \leq |\vec{x}|_E^2 - \frac{2(\vec{x}, \vec{y})^2}{|\vec{y}|_E^2} + \frac{(\vec{x}, \vec{y})^2}{|\vec{y}|_E^2} = |\vec{x}|_E^2 - \frac{(\vec{x}, \vec{y})^2}{|\vec{y}|_E^2}$$

což dává (C-S).

Jsou-li \vec{x} a \vec{y} lineárně nezávislé, pak $\vec{x} + t\vec{y} \neq \vec{0}$, a první nerovnost v (*) je ostrá. Jsou-li naopak \vec{x} a \vec{y} lineárně závislé, pak

$\vec{x} = s\vec{y}$ a

$$|(\vec{x}, \vec{y})| = |(s\vec{y}, \vec{y})| = |s| |(\vec{y}, \vec{y})| = |s| |\vec{y}|_E^2 = |s| |\vec{y}|_E |\vec{y}|_E = |s| |\vec{y}|_E |\vec{y}|_E = |\vec{x}|_E |\vec{y}|_E,$$

a rovnost v (C-S) platí.

- Zbývá dodat Δ -normu. Využijeme-li (e-s) normu,

maže

$$\begin{aligned} |\vec{x} + \vec{y}|_E^2 &= (\vec{x} + \vec{y}, \vec{x} + \vec{y}) = (\vec{x}, \vec{x}) + 2(\vec{x}, \vec{y}) + (\vec{y}, \vec{y}) \\ &\stackrel{e-s}{\leq} |\vec{x}|_E^2 + 2|\vec{x}|_E|\vec{y}|_E + |\vec{y}|_E^2 \\ &= (|\vec{x}|_E + |\vec{y}|_E)^2, \end{aligned}$$

což dává (N3).

Pozorování (1) Ukažte, že skalární součin v \mathbb{R}^d je invariantní vzhledem k otočení (reprezentovaným ortogonální maticí Q , splňující $QQ^T = I$).

Rěšení Pro $\vec{x}^* = Q\vec{x}$, $\vec{y}^* = Q\vec{y}$ platí:

$$(\vec{x}^*, \vec{y}^*) = (Q\vec{x}, Q\vec{y}) = \sum_{i=1}^d \underbrace{Q_{is}x_s}_{\text{sumární součet}} \underbrace{Q_{ik}y_k}_{\text{(sčítání přes } s, k \text{ od 1 do } d)}}$$

definice transponované matice

$$= \sum_{i=1}^d (Q^T)_{si} Q_{ik} y_k x_s$$

$$Q^T Q = I$$

$$\sum_{s=1}^d y_k x_s = \sum_{k=1}^d y_k x_k$$

$$= (\vec{x}, \vec{y}).$$

(2) Buď $\vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d$, $|\vec{x}|_E = |\vec{y}|_E = 1$. Paž vhodným pootočením lze ztotožnit \vec{x} s vektorem $(1, 0, \dots, 0)$ a vektor \vec{y} umístít do roviny dané vektory $(1, 0, \dots, 0)$ a $(0, 0, \dots, 1)$

Paž (viz obrázek)

$$\vec{x} \cdot \vec{y} = y_1 = \cos \theta,$$

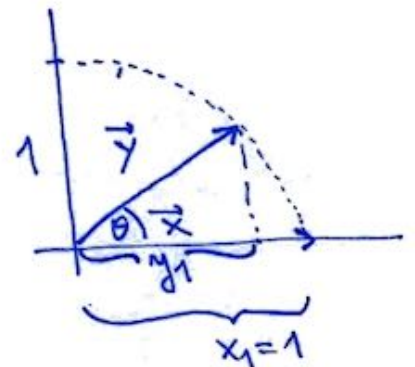
kde θ je úhel sevřený mezi vektory \vec{x} a \vec{y} .

Pro libovolné $\vec{u}, \vec{v} \in \mathbb{R}^d$, paž

$$\frac{\vec{u}}{|\vec{u}|_E} \cdot \frac{\vec{v}}{|\vec{v}|_E} = \cos \theta, \text{ což implikuje}$$

$$(\vec{u}, \vec{v}) = \cos \theta |\vec{u}|_E |\vec{v}|_E.$$

viz Pozorování (1)

Pomocí normy lze definovat vzdálenost (neboli metriku)

$$\text{dist}_E(\vec{x}, \vec{y}) := |\vec{x} - \vec{y}|_E.$$

Platí:

Věta 8.3 (Vlastnosti metriky)

(M1) $\forall \vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d: \text{dist}_E(\vec{x}, \vec{y}) \geq 0$ a $\text{dist}_E(\vec{x}, \vec{y}) = 0 \Leftrightarrow \vec{x} = \vec{y}$ NEZÁPORNOST

(M2) $\forall \vec{x}, \vec{y} \in \mathbb{R}^d: \text{dist}_E(\vec{x}, \vec{y}) = \text{dist}_E(\vec{y}, \vec{x})$ SYMETRIE

(M3) $\forall \vec{x}, \vec{y}, \vec{z} \in \mathbb{R}^d: \text{dist}_E(\vec{x}, \vec{z}) \leq \text{dist}_E(\vec{x}, \vec{y}) + \text{dist}_E(\vec{y}, \vec{z})$ Δ -CVA NEROVNOST

(D2) (Mi) plynou z (Ni) ve Věte 9.2. \blacksquare

Zobecněné struktury

pre-Hilbertův prostor neboli prostor se skalárním součinem je jakýkoliv vektorový prostor H , na kterém je definováno zobrazení

$$(\cdot, \cdot)_H: H \times H \rightarrow \mathbb{R}$$

splňující (S1)-(S3), tj. linearitu, symetrii a nezápornost.

Příklad 1 Uvažujme prostor $l_2 := \{ \{x_i\}_{i=1}^{\infty}; \sum_{i=1}^{\infty} x_i^2 < \infty \}$ a definujme pro $x, y \in l_2$ tak. $x = \{x_i\}_{i=1}^{\infty}$ a $y = \{y_i\}_{i=1}^{\infty}$

$$(x, y)_H := \sum_{i=1}^{\infty} x_i y_i$$

Paž $(l_2, (\cdot, \cdot)_H)$ je pre-Hilbertův. Overte.

2) Uvažujme $R(a, b)$ prostor Riemannových integrovatelných funkcí na (a, b) . Ukaže, že $R(a, b)$ je vektorový prostor.

Pro $f, g \in R(a, b)$, definujme

$$(f, g)_H := \int_a^b f(x)g(x) dx.$$

Q: Proč není $(f, g)_H$ skalárním součinem na $R(a, b)$?

Vždy lze v pre-Hilbertově prostoru definovat $\|\cdot\|_H: H \rightarrow \mathbb{R}_0^+$ předpisem

$$\|u\|_H := \sqrt{(u,u)_H}$$

Pak $\|\cdot\|_H$ splňuje vlastnosti (N1) a (N2). Pokud se podaří ukázat, že $\|\cdot\|_H$ splňuje (N3), pak

$\|\cdot\|_H$ je norma na prostoru H

Přikladme, že $\|\cdot\|_H$ je norma indukovaná skalárním součinem

Normovaný prostor Je-li X vektorový prostor, na kterém existuje zobrazení $\|\cdot\|_X: X \rightarrow \mathbb{R}_0^+$ splňující (N1)–(N3), pak $(X, \|\cdot\|_X)$ se nazývá normovaný prostor

Příklad ① Prostor $C(\langle a,b \rangle)$ je vektorový prostor ∞ -dimenze neboť $x^k \in C(\langle a,b \rangle)$, $k \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, a ne vztahu $\sum_{i=0}^{\infty} \lambda_i x^i = 0$ pro $\forall x \in \langle a,b \rangle$ plyne $\lambda_i = 0$ a tak $\{1, x_1, \dots, x^k, \dots\}$ jsou lineární nezávislé.

Definujme $\|f\|_{C(\langle a,b \rangle, \max)} := \|f\|_{\infty} := \max_{x \in \langle a,b \rangle} |f(x)|$

Pak $\|f\|_{\infty}$ je norma, OVĚŘTE, a prostor

$(C(\langle a,b \rangle), \|\cdot\|_{\infty})$ je normovaný prostor.

② Definujme-li na stejném prostoru

$$\|f\|_{C(\langle a,b \rangle, \text{int})} := \|f\|_1 := \int_a^b |f(x)| dx,$$

pak $\|f\|_1$ je na $C(\langle a,b \rangle)$ opět norma.

Prostor $(C(\langle a,b \rangle), \|\cdot\|_1)$ je opět normovaný prostor.

Definice Bude X normovaný prostor s normami $\|\cdot\|_1$ a $\|\cdot\|_2$.
 Přijmeme, že tyto normy jsou ekvivalentní pokud existují
 $c_1, c_2 > 0$ tak, že $\forall x \in X$

$$c_1 \|x\|_1 \leq \|x\|_2 \leq c_2 \|x\|_1$$

Příklad • Normy $\|f\|_\infty$ a $\|f\|_1$ nejsou v $C(\langle a, b \rangle)$
 ekvivalentní.

METRICKÝ PROSTOR Bude M nějaká množina objektivně*
 neprázdná

kteří lze zavést zobrazení

$$\rho: M \times M \rightarrow \mathbb{R}_0^+$$

splňující (M1) - (M3). Pak (M, ρ) nazveme metrický prostor

Příklad • $C(\langle a, b \rangle)$ je metrický prostor a metrikou
 $\rho_\infty(f, g) := \|f - g\|_\infty = \max_{x \in \langle a, b \rangle} |f(x) - g(x)|$
 • $C(\langle a, b \rangle)$ je metrický prostor a metrikou
 $\rho_1(f, g) := \|f - g\|_1 = \int_a^b |f(x) - g(x)| dx$

Je-li $X = (X, \|\cdot\|_X)$ normovaný prostor, pak X je (vektorový) metrický
 prostor a metrikou

$$\rho(x, y) := \|x - y\|_X$$

Tato metrika se nazývá metrika (vzdálenost) indukovaná
normou.

* Nemusí tedy M být vektorový prostor.